

รายงานผลการรับฟังความคิดเห็น
และรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจาก
ร่างพระราชบัญญัติสวัสดิการรักษายาบาล
การศึกษาและสวัสดิการประชาชน พ.ศ.
นายสฤกษ์พงษ์ เกี้ยวจ้อง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะ เป็นผู้เสนอ

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

รายงานผลการรับฟังความคิดเห็น

และรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลพื้นฐานของร่างพระราชบัญญัติ

๑. ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.

☒ กฎหมายใหม่

☐ แก้ไขเพิ่มเติม

☐ ยกเลิก

๒. หลักการและเหตุผล

๒.๑ หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยสวัสดิการรักษายาบาล การศึกษา และสวัสดิการประชาชน

๒.๒ เหตุผล

โดยที่ประเทศไทยควรมีกฎหมายกลางเพื่อรับรองสิทธิในการศึกษาขั้นพื้นฐาน สิทธิในการได้รับบริการสาธารณสุขและสิทธิในการมีถิ่นที่อยู่อาศัย รวมถึงสิทธิในการรับเงินสวัสดิการประชาชนจากรัฐและการจัดการศพของผู้ไม่มีญาติที่ดำเนินการโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อประโยชน์ในการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีแก่ประชาชน ให้เป็นไปอย่างทั่วถึง เหมาะสมและเป็นธรรม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๓. ผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติ

☒ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

☐ ประชาชนเข้าชื่อเสนอกฎหมาย

นายสฤกษ์พงษ์ เกี่ยวข้อง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับคณะ เป็นผู้เสนอ

ส่วนที่ ๒ การรับฟังความคิดเห็นและสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น

๑. ข้อมูลประกอบการรับฟังความคิดเห็น

ให้มีกฎหมายว่าด้วยสวัสดิการรักษายาบาล การศึกษา และสวัสดิการประชาชน โดยมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

๑. กำหนดให้บุคคลสัญชาติไทยมีสิทธิได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ โดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย และห้ามมิให้สถานศึกษาของรัฐเรียกเงินค่าบำรุง หรือค่าอื่น ๆ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากคณะรัฐมนตรี (ร่างมาตรา ๖)

๒. กำหนดให้บุคคลผู้มีสัญชาติไทยมีสิทธิได้รับบริการสาธารณสุขจากรัฐ ที่มีมาตรฐานและมีประสิทธิภาพ โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย (ร่างมาตรา ๗)

๓. กำหนดให้บุคคลผู้มีสัญชาติไทย ได้แก่ (๑) เด็กที่มีได้ทำงาน หรือมีรายได้ต่ำกว่าหนึ่งในสี่ของค่าจ้างขั้นต่ำตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน (๒) คนพิการและมีได้ทำงาน หรือมีรายได้ต่ำกว่าหนึ่งในสี่ของค่าจ้างขั้นต่ำตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน และ (๓) บุคคลที่มีอายุกว่าห้าสิบปีบริบูรณ์และมีได้ทำงาน หรือมีรายได้ต่ำกว่าหนึ่งในสี่ของค่าจ้างขั้นต่ำตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการประชาชนที่รัฐให้เพื่อการดำรงชีพตามความจำเป็นและอัตภาพ ในอัตราหนึ่งในสี่ของค่าจ้างขั้นต่ำตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน (ร่างมาตรา ๘)

๔. กำหนดให้บุคคลผู้มีสัญชาติไทย ได้แก่ (๑) เด็กที่ไม่มีบิดาและมารดา หรือไม่มีผู้อุปการะเลี้ยงดู (๒) คนพิการที่ไม่มีบิดาและมารดา หรือไม่มีผู้อุปการะเลี้ยงดู และ (๓) บุคคลที่มีอายุกว่าหกสิบปีบริบูรณ์ ที่ไม่มีที่พักอาศัย หรือไม่มีผู้อุปการะเลี้ยงดู มีสิทธิได้รับการจัดสรรที่พักจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือกรุงเทพมหานคร ตามถิ่นที่อยู่แล้วแต่กรณี (ร่างมาตรา ๙)

๕. กำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือกรุงเทพมหานคร ที่มีอำนาจหน้าที่ในท้องถิ่นนั้นจัดการศพของบุคคลผู้มีสัญชาติไทยที่ถึงแก่ความตายในราชอาณาจักร และไม่มีญาติ หรือผู้จัดการศพตามจารีตประเพณีและตามศาสนาของผู้ตาย (ร่างมาตรา ๑๐)

๒. ผู้เกี่ยวข้องที่ได้รับหรืออาจได้รับผลกระทบจากร่างพระราชบัญญัติ

๑. กระทรวงศึกษาธิการ
๒. กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
๓. กระทรวงการคลัง
๔. กระทรวงสาธารณสุข
๕. กรุงเทพมหานคร
๖. กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๗. ประชาชนทั่วไป

๓. ประเด็นการรับฟังความคิดเห็น

๑. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้บุคคลสัญชาติไทยมีสิทธิได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ โดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย และห้ามมิให้สถานศึกษาของรัฐเรียกเงินค่าบำรุง หรือค่าอื่น ๆ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากคณะรัฐมนตรี (ร่างมาตรา ๖)

๒. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้บุคคลผู้มีสัญชาติไทยมีสิทธิได้รับบริการสาธารณสุขจากรัฐ ที่มีมาตรฐานและมีประสิทธิภาพ โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย (ร่างมาตรา ๗)

๓. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้บุคคลผู้มีสัญชาติไทย ได้แก่ (๑) เด็กที่มีได้ทำงาน หรือมีรายได้ต่ำกว่าหนึ่งในสี่ของค่าจ้างขั้นต่ำตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน (๒) คนพิการและมีได้ทำงาน หรือมีรายได้ต่ำกว่าหนึ่งในสี่ของค่าจ้างขั้นต่ำตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน และ (๓) บุคคลที่มีอายุกว่าห้าสิบปีบริบูรณ์และมีได้ทำงาน หรือมีรายได้ต่ำกว่าหนึ่งในสี่ของค่าจ้างขั้นต่ำตามกฎหมายว่าด้วยการ

คุ้มครองแรงงาน มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการประชาชนที่รัฐให้เพื่อการดำรงชีพตามความจำเป็นและอัตรา ในอัตราหนึ่งในสี่ของค่าจ้างขั้นต่ำตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน (ร่างมาตรา ๘)

๔. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้บุคคลผู้มีสัญชาติไทย ได้แก่ (๑) เด็กที่ไม่มีบิดาและมารดา หรือไม่มีผู้อุปการะเลี้ยงดู (๒) คนพิการที่ไม่มีบิดาและมารดา หรือไม่มีผู้อุปการะเลี้ยงดู และ (๓) บุคคลที่มีอายุกว่าหกสิบปีบริบูรณ์ ที่ไม่มีที่พักอาศัย หรือไม่มีผู้อุปการะเลี้ยงดู มีสิทธิได้รับการจัดสรรที่พักจากองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือกรุงเทพมหานคร ตามถิ่นที่อยู่แล้วแต่กรณี (ร่างมาตรา ๙)

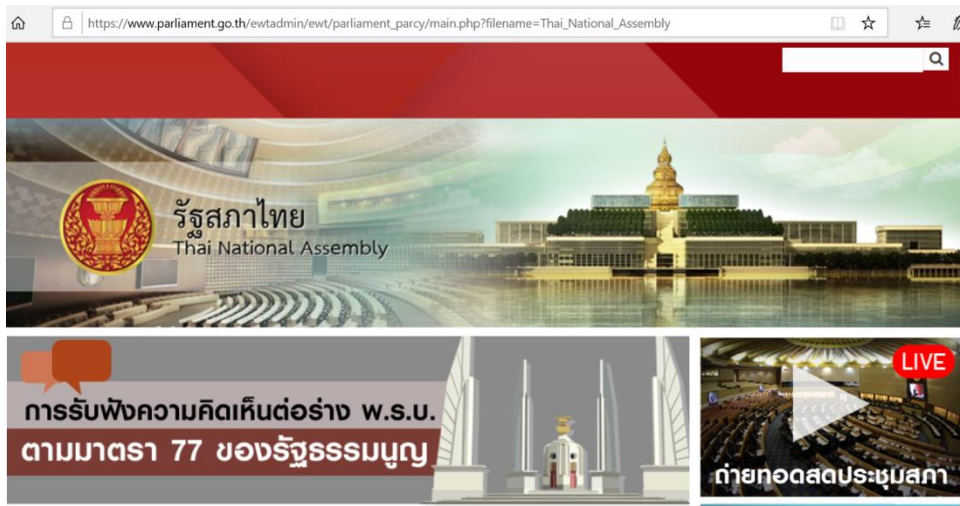
๕. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือกรุงเทพมหานคร ที่มีอำนาจหน้าที่ในท้องถิ่นนั้นจัดการศพของบุคคลผู้มีสัญชาติไทยที่ถึงแก่ความตายในราชอาณาจักร และไม่มีญาติ หรือผู้จัดการศพตามจารีตประเพณีและตามศาสนาของผู้ตาย (ร่างมาตรา ๑๐)

๔. ระยะเวลาและวิธีการการรับฟังความคิดเห็น

๔.๑ ระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็น ตั้งแต่วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ถึงวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๖๕ รวมระยะเวลา จำนวน ๖๒ วัน นับจากวันขึ้นเว็บไซต์ ถึงวันปิดการรับฟังความคิดเห็น

๔.๒ วิธีการรับฟังความคิดเห็น

(๑) ผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th

(๒) ส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง ประกอบด้วย

๑. กระทรวงศึกษาธิการ
๒. กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
๓. กระทรวงการคลัง
๔. กระทรวงสาธารณสุข
๕. กรุงเทพมหานคร

๖. กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๕ สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น

๕.๑ ข้อมูลทั่วไปผู้ร่วมแสดงความคิดเห็น

จากระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th

จำนวน ๖ ราย

จากการส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง

ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ องค์กรเอกชน ที่ได้แสดงความคิดเห็น

จำนวน ๔ ราย ได้แก่

๑. กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
๒. กระทรวงสาธารณสุข
๓. กระทรวงสาธารณสุข
๔. กรุงเทพมหานคร

๕.๒ ผลการรับฟังความคิดเห็น

๑. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้บุคคลสัญชาติไทยมีสิทธิได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ โดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย และห้ามมิให้สถานศึกษาของรัฐเรียกเงินค่าบำรุง หรือค่าอื่น ๆ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากคณะรัฐมนตรี (ร่างมาตรา ๖)

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
- สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ	- ร่างพระราชบัญญัติฯ ขัดแย้งกับกฎหมายอื่นและอาจเกิดปัญหาการขัดกันหรือการใช้บังคับกฎหมายแต่ละฉบับ ประกอบกับการเสนอร่างกฎหมายเกี่ยวข้องด้วยการเงินจะต้องคำนึงถึงความจำเป็น ความเหมาะสม และภาระงบประมาณของประเทศประกอบด้วย

ข้อเสนอแนะ

- ประเด็นดังกล่าวมีความสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๑๖ กล่าวคือ การศึกษาในระบบมีสองระดับ คือ การศึกษาขั้นพื้นฐาน และการศึกษาระดับอุดมศึกษา การศึกษาขั้นพื้นฐานประกอบด้วยการศึกษาซึ่งจัดไม่น้อยกว่าสิบสองปีก่อนระดับอุดมศึกษา

จากมาตรา ๖ ตามร่างพระราชบัญญัติฯ กำหนดให้บุคคลสัญชาติไทย มีสิทธิได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึง และมีคุณภาพ โดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย และห้ามมิให้สถานศึกษาของรัฐเรียกเงินค่าบำรุง หรือค่าอื่น ๆ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากคณะรัฐมนตรีนั้น ขอแสดงความคิดเห็น ดังนี้

(๑) เป็นการแบ่งเบาภาระของผู้ปกครอง ในภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบัน

(๒) เป็นรากฐานที่จะพัฒนาประเทศให้เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว รัฐต้องจัดการศึกษาให้ฟรี และมีคุณภาพ ลดการเหลื่อมล้ำด้านการศึกษา

(๓) ในกรณีสถานศึกษาของรัฐไม่สามารถเรียกเก็บเงินค่าบำรุง หรือค่าอื่น ๆ นั้น เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากคณะรัฐมนตรี ควรให้ตรวจสอบความยุ่งยาก ความไม่สะดวกของระบบราชการ ในการอนุญาตหรือไม่โดยมีความคิดเห็นว่า การพัฒนากำลังคน เพื่อให้มีทักษะก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลง มีความพร้อมด้านอาชีพมีศักยภาพในการแข่งขันของประเทศ สถานศึกษาต่าง ๆ จำเป็นต้องมีเครื่องมือ อุปกรณ์ในการจัดการศึกษาที่ทันสมัย ซึ่งต้องมีค่าใช้จ่ายและงบประมาณจำนวนมาก เช่น การศึกษาระดับ อาชีวศึกษาที่ต้องใช้ทักษะเฉพาะด้าน เป็นต้น ดังนั้น เพื่อสนับสนุนสวัสดิการเป็นไปอย่างรอบ คอบ ความเป็นไปได้กับการปฏิรูปการศึกษา เพื่อพัฒนาสมรรถนะของคนให้ตรงกับความต้องการของ ตลาดแรงงานที่มีการแข่งขันสูง ตลอดจนการพัฒนาคนสู่การเป็นผู้ประกอบการ จึงควรพิจารณา ความสอดคล้องร่วมกับเป้าประสงค์ของแผนการจัดการศึกษา เพื่อพัฒนากำลังคนตามช่วงวัย เพื่อการมี งานทำและก้าวทันโลกไปพร้อม ๆ กัน

(๔) การที่ได้รับสิทธิในการศึกษาฟรี มีคุณภาพ จะเป็นสวัสดิการขั้นพื้นฐานที่ดี สำหรับการต่อยอดสู่สายวิชาชีพเฉพาะ หรือเทคนิคขั้นสูง จะเป็นการพัฒนาประชาชนได้อย่างเต็มที่และ ยั่งยืน

(๕) รัฐควรเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการให้เกิดความเสมอภาคและความ เป็นธรรมในโอกาสทางการศึกษาแก่ประชาชนในกลุ่มผู้ด้อยโอกาส ทั้งผู้ยากไร้ ผู้ทุพพลภาพ ผู้อยู่ใน สภาวะยากลำบาก ผู้บกพร่องทางร่างกายและสติปัญญา และชนต่างวัฒนธรรม รวมทั้งต้องมีการส่งเสริม ให้นักเรียนทุกคนสามารถเข้าถึงการศึกษาอย่างเท่าเทียม และมีประสิทธิภาพ นักเรียนต้องได้รับการ พัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีต้องไม่พลาดโอกาสในการเข้าถึงการศึกษาที่ต้องการ เพื่อให้นักเรียนมีโอกาใช้ ชีวิตในสังคมอย่างมีคุณภาพมากขึ้น

๒. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้บุคคลผู้มีสัญชาติไทยมีสิทธิได้รับบริการสาธารณสุขจากรัฐ ที่มีมาตรฐานและมีประสิทธิภาพ โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย (ร่างมาตรา ๗)

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
- ตามมาตรา ๔๙ วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้บุคคลย่อมมีสิทธิได้รับบริการสาธารณสุขของรัฐ และมาตรา ๕๕ บัญญัติให้รัฐต้องดำเนินการให้ประชาชนได้รับบริการสาธารณสุขที่มีประสิทธิภาพอย่างทั่วถึง เสริมสร้างให้ประชาชนมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการส่งเสริมสุขภาพ และการป้องกันโรค ทั้งนี้ การบริการสาธารณสุขดังกล่าวต้องครอบคลุมการส่งเสริมสุขภาพ การควบคุมและป้องกันโรคการรักษาพยาบาล และการฟื้นฟูสุขภาพ รวมทั้งรัฐต้องพัฒนาการบริการสาธารณสุขให้มีคุณภาพและมีมาตรฐานสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง	- ร่างพระราชบัญญัติฯ ขัดแย้งกับกฎหมายอื่นและอาจเกิดปัญหาการขัดกันหรือการใช้บังคับกฎหมายแต่ละฉบับ ประกอบกับการเสนอร่างกฎหมายเกี่ยวกับการเงินจะต้องคำนึงถึงความจำเป็น ความเหมาะสม และภาระงบประมาณของประเทศประกอบด้วย

ข้อเสนอแนะ

- ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ได้บัญญัติรับรองเกี่ยวกับสิทธิได้รับบริการสาธารณสุขไว้ว่า บุคคลย่อมมีสิทธิได้รับบริการสาธารณสุขของรัฐ บุคคลผู้ยากไร้ย่อมมีสิทธิได้รับบริการสาธารณสุขไว้ว่า บุคคลย่อมมีสิทธิได้รับบริการสาธารณสุขของรัฐ บุคคลผู้ยากไร้ย่อมมีสิทธิได้รับโรคติดต่ออันตรายจากรัฐโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ดังนั้น ร่างพระราชบัญญัติสวัสดิการรักษายาบาล การศึกษาและสวัสดิการประชาชน พ.ศ. จึงควรบัญญัติให้สอดคล้องโดยไม่ขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับดังกล่าว และในปัจจุบันมีกฎหมายกำหนดเกี่ยวกับสิทธิการได้รับบริการสาธารณสุขหรือการรักษาพยาบาลของรัฐหลายฉบับซึ่งแต่ละฉบับจะกำหนดหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขการได้รับสิทธิไว้อย่างชัดเจน จึงเห็นสมควรกำหนดหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขของการได้รับบริการสาธารณสุขของรัฐ ตามร่างพระราชบัญญัติสวัสดิการรักษายาบาลการศึกษา และสวัสดิการประชาชน พ.ศ. ให้ชัดเจนเพื่อป้องกันการได้รับสิทธิซ้ำซ้อน หรือขัดแย้งกับกฎหมายอื่น

๓. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้บุคคลผู้มีสัญชาติไทย ได้แก่ (๑) เด็กที่มีได้ทำงาน หรือมีรายได้ต่ำกว่าหนึ่งในสี่ของค่าจ้างขั้นต่ำตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน (๒) คนพิการและมีได้ทำงาน หรือมีรายได้ต่ำกว่าหนึ่งในสี่ของค่าจ้างขั้นต่ำตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน และ (๓) บุคคลที่มีอายุกว่าห้าสิบปีบริบูรณ์และมีได้ทำงาน หรือมีรายได้ต่ำกว่าหนึ่งในสี่ของค่าจ้างขั้นต่ำตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการประชาชนที่รัฐให้เพื่อการดำรงชีพตามความจำเป็นและอัตภาพ ในอัตราหนึ่งในสี่ของค่าจ้างขั้นต่ำตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน (ร่างมาตรา ๘)

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
- สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ - เพื่อเป็นสวัสดิการให้กับประชาชนทุกกลุ่มเป้าหมายที่ไม่มีรายได้หรือมีรายได้ต่ำ	- ร่างพระราชบัญญัติฯ ขัดแย้งกับกฎหมายอื่นและอาจเกิดปัญหาการขัดกันหรือการใช้บังคับกฎหมายแต่ละฉบับ ประกอบกับการเสนอร่างกฎหมายเกี่ยวด้วยการเงินจะต้องคำนึงถึงความจำเป็น ความเหมาะสม และภาระงบประมาณของประเทศประกอบด้วย

ข้อเสนอแนะ

- การช่วยเหลือเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายเพื่อการดำรงชีพต้องมีมาตรฐานที่เท่าเทียมและครอบคลุมตลอดช่วงชีวิตเพื่อให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี จะช่วยลดความเหลื่อมล้ำและความยากจนซึ่งเป็นปัญหาของสังคมไทย ทำให้ประชาชนไม่ต้องกังวลเรื่องปากท้อง รวมถึงความขัดแย้งกับสวัสดิการอื่นจากรัฐ เช่น เบี้ยความพิการ บัตรสวัสดิการแห่งรัฐ เป็นต้น

๔. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้บุคคลผู้มีสัญชาติไทย ได้แก่ (๑) เด็กที่ไม่มีบิดาและมารดา หรือไม่มีผู้อุปการะเลี้ยงดู (๒) คนพิการที่ไม่มีบิดาและมารดา หรือไม่มีผู้อุปการะเลี้ยงดู และ (๓) บุคคลที่มีอายุกว่าหกสิบปีบริบูรณ์ ที่ไม่มีที่พักอาศัย หรือไม่มีผู้อุปการะเลี้ยงดู มีสิทธิได้รับการจัดสรรที่พักจากองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือกรุงเทพมหานคร ตามถิ่นที่อยู่แล้วแต่กรณี (ร่างมาตรา ๙)

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
- สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ - กฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕๕ บุคคลซึ่งไร้ที่อยู่อาศัย และไม่มีรายได้เพียงพอแก่การยังชีพย่อมมีสิทธิได้รับความช่วยเหลือที่เหมาะสมจากรัฐ ดังนั้น องค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือกรุงเทพมหานคร ตามถิ่นที่อยู่แล้วแต่กรณี สามารถดำเนินการจัดสรรที่พักให้แก่ผู้ที่ไม่ใช่พักอาศัยในรูปแบบที่เหมาะสม เช่น บ้านพักผู้สูงอายุ บ้านพักผู้พิการ บ้านพักเด็กที่ไม่มีบิดาและมารดา หรือไม่มีผู้อุปการะเลี้ยงดู	- ร่างพระราชบัญญัติฯ ขัดแย้งกับกฎหมายอื่นและอาจเกิดปัญหาการขัดกันหรือการใช้บังคับกฎหมายแต่ละฉบับ ประกอบกับการเสนอร่างกฎหมายเกี่ยวด้วยการเงินจะต้องคำนึงถึงความจำเป็น ความเหมาะสม และภาระงบประมาณของประเทศประกอบด้วย

ข้อเสนอแนะ

- ต้องพิจารณาถึงกฎหมายเฉพาะในแต่ละกลุ่มเป้าหมายประกอบ ว่าจะสามารถสนับสนุนงบประมาณให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ดำเนินการเพื่อสนับสนุนงบประมาณให้ท้องถิ่นหรือกรุงเทพมหานครดำเนินการได้หรือไม่ เพื่อไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อนของกฎหมาย

๕. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือกรุงเทพมหานคร ที่มีอำนาจหน้าที่ในท้องถิ่นจัดการศพของบุคคลผู้มีสัญชาติไทยที่ถึงแก่ความตายในราชอาณาจักร และไม่มีญาติ หรือผู้จัดการศพตามจารีตประเพณีและตามศาสนาของผู้ตาย (ร่างมาตรา ๑๐)

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
- สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ	- ร่างพระราชบัญญัติฯ ขัดแย้งกับกฎหมายอื่นและอาจเกิดปัญหาการขัดกันหรือการใช้บังคับกฎหมายแต่ละฉบับ ประกอบกับการเสนอร่างกฎหมายเกี่ยวกับการเงินจะต้องคำนึงถึงความจำเป็น ความเหมาะสม และภาระงบประมาณของประเทศประกอบด้วย

ข้อเสนอแนะ

- ตามพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. ๒๕๔๖ มาตรา ๑๑ (๑๒) ผู้สูงอายุมีสิทธิได้รับการคุ้มครอง และการสนับสนุนในด้านการสงเคราะห์ในการจัดการศพตามประเพณี โดยกรุงเทพมหานครมีการดำเนินงานด้านการสนับสนุนการสงเคราะห์การจัดการศพผู้สูงอายุตามประเพณีตามประกาศกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เรื่อง การสนับสนุนการสงเคราะห์ในการจัดการศพตามประเพณี ซึ่งในกรณีของร่างมาตรา ๑๐ นั้น การกำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือกรุงเทพมหานคร ที่มีอำนาจหน้าที่ในท้องถิ่นจัดการศพของบุคคลผู้มีสัญชาติไทยที่ถึงแก่ความตายในราชอาณาจักรและไม่มีญาติหรือผู้จัดการศพตามประเพณีและตามศาสนาของผู้ตายนั้น จะเป็นประโยชน์ในการจัดสวัสดิการให้แก่ประชาชนตลอดช่วงชีวิต จึงเห็นควรจะต้องมีการกำหนดรายละเอียดของอำนาจหน้าที่ในการจัดการศพผู้ตายให้มีความชัดเจน ควรมีการติดตามญาติและพิสูจน์รวบรวมหลักฐานให้มีความถูกต้องรัดกุมว่าผู้ตายไม่มีญาติหรือผู้จัดการศพจริงเพื่อให้หน่วยงานที่รับผิดชอบหรือเกี่ยวข้องสามารถดำเนินการจัดการศพตามจารีตประเพณีและตามศาสนาของผู้ตายนั้นได้ รวมถึงมีการรวบรวมข้อมูลการจัดการศพของผู้ตายเอาไว้เพื่อเป็นประโยชน์ในการดำเนินงานต่อไป

๖. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

๖.๑ ร่างพระราชบัญญัติฯ เป็นกฎหมายที่กำหนดเกี่ยวกับสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชนตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เพื่อรับรองสิทธิด้านการศึกษา การรับบริการสาธารณสุข และการรับสวัสดิการประชาชนจากรัฐ ซึ่งปัจจุบันมีกฎหมายรับรองสิทธิในด้านต่าง ๆ ดังกล่าวเป็นการเฉพาะแล้ว เช่น พระราชบัญญัติหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๕ กำหนดให้บุคคลทุกคนมีสิทธิได้รับบริการสาธารณสุขที่มีมาตรฐานและมีประสิทธิภาพตามที่กำหนดโดยพระราชบัญญัตินี้ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนดให้การจัดการศึกษา ต้องจัดให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ โดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย เป็นต้น ดังนั้น ร่างพระราชบัญญัติฯ จึงขัดแย้งกับกฎหมายอื่น ๆ และอาจเกิดปัญหาการขัดกันหรือการใช้บังคับ

กฎหมายแต่ละฉบับ ประกอบกับการเสนอร่างกฎหมายเกี่ยวกับการเงินจะต้องคำนึงถึงความจำเป็น ความเหมาะสม และภาระงบประมาณของประเทศประกอบด้วย

๖.๒ ควรพิจารณาให้สอดคล้องกับกฎหมายเดิมที่มีอยู่แล้วในด้านการส่งเสริมและคุ้มครองคุณภาพชีวิตของประชาชน อาทิเช่น (๑) กฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ (๒) กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็ก และ (๓) กฎหมายว่าด้วยการฉาบฉวยสงเคราะห์เพื่อให้สวัสดิการของประชาชนครอบคลุม ทั้งถึงในทุกมิติ นอกจากนี้ในประเด็นกำหนดบทนิยามคำว่า “เด็ก” เห็นควรนำกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็กและอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก มาประกอบการพิจารณาด้วย

ส่วนที่ ๓ รายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ

๑. ความเป็นมา สภาพปัญหา ความจำเป็นที่จะต้องตราพระราชบัญญัติ

โดยที่ประเทศไทยควรมีกฎหมายกลางเพื่อรับรองสิทธิในการศึกษาขั้นพื้นฐาน สิทธิในการได้รับบริการสาธารณสุขและสิทธิในการมีถิ่นที่อยู่อาศัย รวมถึงสิทธิในการรับเงินสวัสดิการประชาชนจากรัฐและการจัดการศพของผู้ไม่มีญาติที่ดำเนินการโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อประโยชน์ในการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีแก่ประชาชน ให้เป็นไปอย่างทั่วถึง เหมาะสมและเป็นธรรม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ความสอดคล้องของร่างพระราชบัญญัติ

☒ ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์แผนแม่บทย่อยที่ ๑๑ การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต แผนแม่บทย่อยที่ ๑๒ การพัฒนาการเรียนรู้

☒ แผนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา อาทิเช่น การพัฒนาการเรียนรู้และการเสริมสร้างและยกระดับการพัฒนาการศึกษาและการเรียนรู้ทั้งการศึกษาในระบบ นอกระบบ และการเรียนรู้ตลอดชีวิต

๓. ประโยชน์ที่ประชาชนและสังคมจะได้รับ

มีกฎหมายรับรองสิทธิในการศึกษาขั้นพื้นฐาน สิทธิในการได้รับบริการสาธารณสุขและสิทธิในการมีถิ่นที่อยู่อาศัย รวมถึงสิทธิในการรับเงินสวัสดิการประชาชนจากรัฐและการจัดการศพของผู้ไม่มีญาติที่ดำเนินการโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อประโยชน์ในการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีแก่ประชาชน ให้เป็นไปอย่างทั่วถึง เหมาะสมและเป็นธรรม

๔. ความสัมพันธ์หรือความใกล้เคียงกับกฎหมายอื่น

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม, พระราชบัญญัติหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๕, พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐, พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖, พระราชบัญญัติการฉาบฉวย พ.ศ. ๒๕๔๕ และพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. ๒๕๔๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เป็นต้น

๕. ผลกระทบโดยรวมที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

๕.๑ ผลกระทบต่อเศรษฐกิจ

- ลดความเหลื่อมล้ำทางด้านคุณภาพชีวิตของประชาชนภายในประเทศ

๕.๒ ผลกระทบต่อสังคม

- มีการรับรองสิทธิในการศึกษาขั้นพื้นฐาน สิทธิในการได้รับบริการสาธารณสุขและสิทธิในการมีถิ่นที่อยู่อาศัย รวมถึงสิทธิในการรับเงินสวัสดิการประชาชนจากรัฐและการจัดการศพของผู้ไม่มีญาติที่ดำเนินการโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีแก่ประชาชน ให้เป็นไปอย่างทั่วถึง เหมาะสมและเป็นธรรม ส่งผลให้โครงสร้างทางสังคมเกิดการพัฒนาไปในทางที่ดีมากยิ่งขึ้น

๕.๓ ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมหรือสุขภาพ

- ประชาชนได้รับบริการสาธารณสุขจากรัฐที่มีมาตรฐานและมีประสิทธิภาพโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย
- ประชาชนในกลุ่มผู้มีรายได้ต่ำกว่าค่าจ้างขั้นต่ำตามกฎหมายคุ้มครองแรงงานได้รับเงินสวัสดิการที่รัฐให้เพื่อการดำรงชีพตามความจำเป็นและอัตภาพ
- บุคคลที่ไม่มีผู้อุปการะเลี้ยงดูตามที่กฎหมายกำหนดสิทธิได้รับการจัดสรรที่พักจากรัฐ
- ศพไม่มีญาติได้รับการจัดการอย่างถูกต้องตามจารีตประเพณีและตามศาสนาของผู้ตาย

๕.๔ ผลกระทบอื่นที่สำคัญ

-

๖. การกำหนดให้มีระบบอนุญาต อนุมัติหรือการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่

☐ มี ☒ ไม่มี

เหตุผลและความจำเป็น

-

๗. การกำหนดให้มีระบบคณะกรรมการ

☐ มี ☒ ไม่มี

เหตุผลและความจำเป็น

-

๘. บทกำหนดโทษ

☒ ไม่มี

☐ โทษทางอาญา

☐ โทษทางปกครอง

☐ โทษปรับเป็นพินัย

☐ โทษอุกฤษณ์

เหตุผลและความจำเป็น

-

ส่วนที่ ๔ การเปิดเผยรายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ

คณะกรรมการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างพระราชบัญญัติที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ได้เปิดเผยรายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ ทางเว็บไซต์รัฐสภา www.parliament.go.th แล้วตั้งแต่วันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๖๕

คณะกรรมการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น
จากร่างพระราชบัญญัติที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้ง
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร